

РЕШЕНИЕ

№ 7680

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав**, в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **1607** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на „О.- Ф. Т. Л.“ Г., чрез адвокат Г. Г. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2 срещу Решение № РТД-3000-160/24.01.2022 г./32- от 24.01.2022 г., издадено от Директора на Териториална Дирекция Митница П., при Агенция „Митници“.

В жалбата се претендира оспореното решение да бъде отменено, като издадено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че оспорващият е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Поддържа, че същата се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представени документи – фактури, товарителници, счетоводни документи и т.н., които неоснователно не били взети предвид от митническата администрация. Те потвърждавали по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките съгласно чл. 70, ал. 3 от М.. Наведени са доводи, че разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по- висока или с доказването на по- ниска продажна цена от покупната им стойност. Посочва се, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига L.. Оспорващият продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, т.е. не се касае за изолирани сделки, а

печалбата се формира в един относително дълъг (едномесечен) период, обхващащо множество доставки. На последно място се поддържа, че в случая е приложим методът по чл. 74, пар. 2, ал. 4 от М. за определянето на митническата стойност, поради което митните сборове няма да са по-различни от декларираните.

Жалбоподателят, редовно призован, в о.с.з., не се явява, представлява се от адв. Г., който поддържа жалбата и моли съда да отмени атакувания акт по съображения изложени в нея и при спазване тълкуването на решение по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз (СЕС). Сочил, че жалбоподателят е доказал с всички възможни средства условията по доставката и цената на стоката. Претендира разноски по делото.

Ответникът- Директорът на Териториална Дирекция Митница П., при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт Д. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Счита, че съобразно решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на СЕС, в тежест на вносителя е да докаже по безспорен начин, че декларираната към момента на вноса цена на стоката е именно реално платената и определена по чл. 70 от Митнически кодекс на Съюза (М.). Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмена защита.

Административен Съд С. - град, I отделение, 18-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че „О.-Ф. Т. Л.“ Г., през 2021 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 28.02.2021 г. в МБ С. е регистрирана митническата декларация с М. 21BG003010024484R6, с вносител О. Ф. Т. Л. Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Р Турция, в това число за стока № 4/6 - домати тип кръгъл, розов (Р.), с нето тегло 1120 кг. За стока № 4/6 - пресни домати тип кръгъл, розов (Р.), с код по КН [ЕГН], с нето тегло 1120 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 2726,45 лв, преизчислена в €/100 кг. на 124,47 €/100 кг. Определената от ЕК за дата 28.02.2021 г. СВС за домати с произход от Р Турция е 69,90 €/100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната митническа стойност (124,47 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (69,90 €/100 кг.). Съгласно разпоредбите на Регламента, при вносна цена по висока от 8 % от СВС, се изисква от вносителя да представи обезпечение. Обезпечението за стока № 4/6 е внесено от дружеството в пълен размер.

На 29.03.2021 г. „О.-Ф. Т. Л.“ Г., чрез пълномощника си в България е представило доказателства за това, на каква цена са били продадени процесните стоки – цялото количество от 1120 кг. от стока № 4- домати, е продадено на цена от 133,00 €/100 кг.

На 16.06.2021 г. дружеството, в изпълнение на указанията на митническите органи, предоставило редица документи в съответствие с разпоредбите на чл. 75, пар. 5 от Регламент 2017/891 на Комисията: справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2021 г. с приложения към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за

ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2021 г.; подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни периоди януари, февруари, март и април 2021 г.

До „О.- Ф. Т. Л.“ Г. е изпратено писмо рег. № 32-254072 от 09.08.2021г на началник на МБ С., с което жалбоподателя се уведомява за предстоящо изготвяне на проект на решение за определяне на нова митническа стойност и възникване на митническо задължение съгласно чл. 105 от Регламент (ЕС) 953/2013. В законоустановения срок е постъпило становище от дружеството.

Въз основа на така развитото се административно производство е издадено оспореното Решение № РТД-3000-160/24.01.2022 г./32- от 24.01.2022 г. В него митническите органи са приели, че по отношение на стока № 4/6 (домати тип кръгъл, розов (Р.)) е налице по- висока себестойност преди продажбата, поради което продажната цена е по- ниска от цената на придобиване. В решението е посочено, че не са представени удовлетворителни доказателства за наличието на предпоставки за освобождаване на обезпечението. По тази причина, на основание чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, е отказано възстановяването на внесеното обезпечение в размер на 652,77 лв. и са определени допълнителни публични задължения в общ размер на: мито от 652,77 лв. заедно със съответните лихви от датата на пускането на стоките в свободно обръщение.

Решението е връчено на представител жалбоподателя на 26.01.2022 г., а жалбата срещу него е подадена чрез административния орган до съда на 11.02.2022 г.

Като писмени доказателства по делото са приети: декларация от „О.- Ф. Т. Л.“ Г. за липса на свързаност с жалбоподателя и фирма Л.; фактура DES202100000240 от 23.02.2021 Г. , издадена от „D. T. U. P. G. VE T. S.” Турция; Сертификат за движение на стоки между Турция и Европейски съюз; Сертификат за съответствие с пазарните стандарти на Европейския съюз; Фактура № [ЕГН] от 27.02.2021 г., издадена от „Интерпред Еврологистик“ ЕООД за извършени услуги по представителство пред БАБХ, Фактура № [ЕГН] от 02.03.2021 година издадена „О.- Ф. Т. Л.“ Г. на Л. Румъния за продадена стока № 4/6 - домати тип кръгъл, розов (Р.), с нето тегло 1120 кг., произход Турция, единична цена 1,33 евро, обща сума 1489 евро, или 133 евро за 100 килограма; копие на е- писмо до продавача от 16.03.2021 г., с което същият е информиран за извършени плащания по 7 броя търговски фактури за общата сума от 110 109,82 евро. В описа на платените фактури се намира и процесната фактура DES202100000240 от 23.02.2021 г.; копие на преводно нареждане за международен паричен превод- извършено плащане от „О.- Ф. Т. Л.“ Г. на „D. T.“ Турция за сумата 110 109,82 евро; справка за калкулиране на продажна цена; потвърждение за доставяне на стоките- домати , издадено от Л., дневници за покупки и продажби за месеци февруари и март 2021 г.; уведомление за приемане на постъпили данни от горните справки; доказателства за плащане на фактурираната цена, дадени на електронен носител; извлечения от счетоводни сметки за осъществения внос и извършените продажби.

По делото е прието заключението по съдебно- икономическа експертиза с поставени въпроси:

1. Каква е цената която е договорена и заплатена от за закупуване на процесните

стоки от Турция? Съответства ли тази цена на стойностите, обявени от дружеството в депозираната по случая молба за възстановяване на депозит?; Налице ли са условията по чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза за определяне на митническата стойност на база договорената стойност на стоките?

2. Каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена на база най-голямото сборно количество продадени стоки в страната по смисъла на чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на съюза и какъв е размера на вносното мито, изчислен на база тази стойност?

Настоящото производство е спряно на осн. чл. 229, ал.1, т. 4 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК с протоколно определение от 13.09.2022 г. до постановяване на решение от СЕС по дело С-770/21. На 28.09.2023 г. производството по адм. д. № 1607/2022 г. по описа на АССГ е възобновено.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси, следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че според чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за „О.-Ф. Т. Л.“ Г. съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по-висока от тази, на която те са придобити, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Съдът намира, че следва да обсъди приетото без възражения заключение на допуснатата съдебно-икономическа експертиза. Същото е изготвено, като вещото лице се е запознало със съдържащите се в административната преписка документи, които са описани подробно. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Настоящият

съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

От доказателствата по делото, в това число декларация с М. 21BG003010024484R6/28.02.2021 г. се установява, че в процесния случай са внесени домати с държава на произхода Република Турция. Този зеленчук е в обхвата на приложение VII на Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Установеният с чл. 181, § 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета принцип е, че за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци и по отношение на гроздовия сок и гроздовата мъст, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (40) (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. В чл. 181, § 2 от Регламента е предвидено, че за да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощие да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция. Според чл. 75, § 1 от Делегирания регламент продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците за целите на чл. 181, § 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 са тези от приложение № VII към Делегирания регламент.

При действието на чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент, ако митническата стойност на продуктите от част А към приложение № VII се определя според договорната стойност, посочена в чл. 70 от М. и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8% от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. В тази хипотеза размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите се определя по фиксираната стойност при внос.

В тежест на вносителя е да докаже в едномесечен срок от продажбата на продуктите и в четиримесечния срок от датата на приемане на декларацията за поставяне на стоките под режим допускане за свободно обращение, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от М., или да определи митническата стойност, посочена в чл. 74, § 2, б. "в" от М.. Доказването на условията на освобождаване на партидата включва не само фактурата, а и всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от партидата. Условие за освобождаване на гаранцията е представяне на удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. Иначе обезпечението се задържа чрез плащане на вносни мита съобразно чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегирания регламент.

В случая приложение намира именно чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент, тъй като декларираната митническа стойност на продукта домати е по-висока с повече от 8% от определената от ЕК фиксирана стойност към момента на вноса. Последващата

реализация на стоката под себестойността ѝ определя като непълно доказването на освобождаването на партидата според условия потвърждаващи правилно определяне на митническата стойност по метода на чл. 70 М.. По относимия към спора въпрос за доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на домати с произход от Турция.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на СЕС по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М.. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението по дело С-770/21, член 75,

параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

В обобщение следва да се отбележи, че в разглеждания случай декларираната договорна стойност на партида внесени стоки действително е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените тиквички, но не е представен писмен договор, сключен между вносителя и износителя, нито друго доказателство, позволяващо да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е придобита внесената партида. Не са налице и изходящи от износителя документи, потвърждаващи цената, на която е закупена стоката.

В този смисъл, противно на твърденията на жалбоподателя, трайните търговски отношения на вносителя и клиентите му, при които печалбата се постига в дългосрочен план, не представляват обстоятелство, потвърждаващо достоверността на декларираната договорна стойност. Разглеждането на конкретния внос като част от многото и във връзка с последващите продажби по тях е в противоречие с чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент. Според сочената разпоредба декларираната договорна стойност се съотнася към фиксираната стойност при внос към момента на съставяне на декларацията. Затова и гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, обезпечава вноса по конкретната митническа декларация. Рентабилната търговска практика не предполага продажба на загуба. При съмнения в способността си да докаже условията, потвърждаващи правилното определяне на цените по чл. 70 от М. и в срока за доказване, вносителят е разполагал с възможността да определи митническата стойност по дедуктивния метод на чл. 74, § 2, б. "в" от М.. По аргумент от чл. 75, § 5, ал. 3 във вр. с ал. 1 in fine от Делегирания регламент задържането на обезпечението за плащане на вносни мита в размер, определен по фиксираната стойност при внос, е недопустимо, ако вносителят избере да определи митническата стойност по вторичния метод на чл. 74, § 2, б. "в" от М., какъвто избор не е направен. А иначе специалната разпоредба на чл. 75, §

5, ал. 1 от Делегирания регламент изключва противоречието на упражненото право на избор с поредността на прилагане на вторичните методи по чл. 74, § 2 от М..

Изложеното обуславя извод, че от "О. - Ф. трейд Л." Г. не е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

С оглед изложеното, правомерно с решението на митническия орган е задържано представеното обезпечение за плащане на вносно мито, определено по фиксирана стойност за внос на продуктите. Ето защо, жалбата против него се явява неоснователна и като такава, следва да се отхвърли.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, следва да му се присъдят направените по делото разноски. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Директорът на Териториална Дирекция Митница П., при Агенция „Митници“ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, като при определяне на размера съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 18-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „О.- Ф. Т. Л.“ Г., чрез адвокат Г. Г. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2 срещу Решение № РТД-3000-160/24.01.2022 г./32- от 24.01.2022 г., издадено от Директора на Териториална Дирекция Митница П., при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „О.- Ф. Т. Л.“ Г. да заплати на Директорът на Териториална Дирекция Митница П., при Агенция „Митници“ сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14- дневен срок от съобщаването.